

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 452

гр. Пазарджик, 16.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в закрито заседание на шестнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Борислав Ал. Илиев

като разгледа докладваното от Борислав Ал. Илиев Гражданско дело № 20225200100416 по описа за 2022 година

Производството е по чл.140 от ГПК.

Образувано е по повод предявен иск от Г.К. Д., ЕГН *****, от гр.П., ул. „А. К.” № , ет., ап., чрез пълномощника му адв. И.В. (АК-Пз) против Прокуратурата на Република България, гр.София, бул. „Витоша“ № 2, с която е предявен иск по реда на чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, с искане за присъждане на обезщетение в размер на 80 000 лв., ведно със законна лихва върху тази сума, считано от 25.02.2022 г. - за причинените на ищеца неимуществени вреди от незаконно повдигнато му обвинение по чл.199, ал.1, т.2 във вр. с чл.198, ал.1, т.4 от НК и незаконното предаване на съд за престъпления по чл.198, ал.1, т.4 и чл.339, ал.1 от НК, за които същият е бил оправдан.

Твърди се, че с постановление от 22.03.2018 г. на следовател от НСлС ищецът бил привлечен като обвиняем по ДП - сл.д.№2/17г. на НСлС, пр.пр. №4684/16г. на ОП-Пазарджик, за извършени престъпления по чл.199, ал.1, т.2 във вр. с чл.198, ал.1, т.4; чл.137; чл.319; чл.286, ал.2 във вр. ал.1, чл.290 НК и чл. 339, ал.1 НК.

С постановление на ОП-Пазарджик от 06.07.2018 г. наказателното производство по отношение на него било частично прекратено, като прекратяването касало изцяло престъплението по чл. 290 НК и частично – изразяващо се в промяна на правната квалификация по отношение на грабежа –от деяние по чл.199, ал.1, т.2 във вр. с чл.198, ал.1, т.4 НК на такова по чл.198, ал.1, т.4 НК, при което делото било изпратено по компетентност на РП-Пазарджик.

Твърди се, че впоследствие, с постановление на РП-Пазарджик от 18.10.2018 г., наказателното производство срещу ищеца отново било частично прекратено за престъпленията по чл.319; чл.286, ал.2 във вр. с ал.1 и чл.290 от НК и продължило да се води за деянията по чл.198, ал.1, т.4 от НК, чл. 137 от НК и чл. 339, ал.1 НК, а именно: затова, че на 07.12.2014 г. в съучастие със С. С., използвайки физическа сила срещу В.Н. е отнел движими вещи от владението му; затова че на същата дата двамата са изоставили същия в беззащитно състояние, излагайки живота му на опасност и затова че отново на посочената дата, без надлежно разрешение, е държал огнестрелно оръжие - преработен газов пистолет „ИЖ 78 8 Байкал”.

Твърди се, че на 18.04.2018 г. срещу ищеца бил внесен обвинителен акт за престъпленията

по чл.198, ал.1, т.4, чл.137 и чл. 339, ал.1 от НК. Било образувано НОХД № 787/19 г. на РС-Пазарджик, в хода на което се провели общо 15 съдебни заседания. С присъда № 260024/26.04.2021 г. ищецът бил признат за невиновен за това, че е държал незаконно огнестрелно оръжие и затова че, в съучастие със С. е извършил грабеж, като бил осъден на наказание една година и четири месеца лишаване от свобода за кражба и за престъплението по чл.137 от НК. Впоследствие - с присъда № 12/12.10.21г. по ВНОХД №474/21г. на ОС-Пазарджик, бил изцяло оневинен за грабежа. В тази част присъдата станала окончателна след произнасянето на ВКС – с решение №16/24.02.22г. по НД № 1098/21 г. За престъплението по чл.137 НК на ищеца било наложено наказание пробация.

Изложени са съображения, че за престъпленията по чл.199, ал.1, т.2 във вр. чл.198, ал.1, т.4 и по чл.198, ал.1, т.4 НК законодателят предвиждал наказания лишаване от свобода от 5 до 15 години и от 3 до 10 години, а за това по чл. 137 от НК - до 3 години. В тази връзка основните притеснения на ищеца били обусловени обстоятелството, че би признат за виновен и най-вече от страха, че ще бъде осъден ефективно. Според него възможността да влезе в пенитенциарно заведение била съвсем реална.

Твърди, че през 2012г., едва навършил 18 г. възразят, той търпял за около година наказание лишаване от свобода и това били най-кошмарните и страшни месеци в живота му, които го преобърнали изцяло. Сочил, че в периода, докато течало разследването, получил много сериозни психически проблеми - резултат на стресовата ситуация, в която изпаднал. За месеци се изолирал от околния свят, като живеел почти в отшелничество на „Цигов чарк”. Един ден през м.октомври 2018г. започнал да се държи странно и агресивно. Без причина нахлул в друга вила, където чупил покъщнина, отказал да се предаде доброволно на полицията. Срещу него било образувано досъдебно производство, прекратено от РП-Пещера с мотива, че е извършил деянието в състояние на невменяемост. Пояснява се, че с определение на РС-Пещера по ЧНД №338/18г. бил настанен за принудително лечение в ДПБ - Пазарджик, което се провело в периода от 14.10.18 г. до 13.12.18 г.

Описва, че няколкократно бил хоспитализиран.

Твърди, че известни здравословни проблеми имал още от 2016г., когато от време на време получавал. За известно време (14.01.18 г. - 12.02.18 г.) бил на лечение в испанска клиника, след което се почувствал много добре. Испанските лекари определили тогава състоянието му като маниакален пристъп (епизод). Твърди, че според вещите лица д-р Л. К. и Л. Б., които го освидетелствали в хода на следствието и изготвили комплексна ППЕ, стигнали обаче до извода, че към 10.05.18 г. ищеца не боледува от същинско психично заболяване и е психично здрав. Втората му хоспитализация в ДПБ Пазарджик била за времето от 21.02.19 г. до 29.03.19г. с поставена диагнозата. Третото стационарно лечение в ДПБ- Пазарджик било в периода 11.02.21 до 25.01.21 г.

Твърди, че стреса, на който бил подложен, бил прекалено голям и съчетан с тази му слабост довел до тежкото психично състояние, в което изпаднал. Акцентираща, че незаконното обвинение изиграло ролята на решаващ фактор за задълбочаване на психиатричното му разстройство. За периода 08.03.18 г. - 24.02.22 г., ежедневието му било доминирано от мисълта за разследването, а после и за делото. Живеел изолиран, под постоянен стрес. Това било напълно загубено време в живота му, в което той не живеел по обичайния начин.

След приключване на делото за ищеца настъпило значително успокоение, респ.

подобрене на състоянието му. Отишъл при майка си, която не бил виждал от м.март 2018 г., а тя е най-близкия човек, в И., където работел. Изтъква се, че средата, в която се намира в момента и трудовата му заетост помагали много и на практика не се нуждаел от никакво медикаментозно лечение.

Сочи, че в хода на наказателното производство - на 15.03.18 г., с постановление на ОП-Пазарджик, му била наложена забрана да напускал страната. По този начин бил лишен от директен контакт с майка си, чиято подкрепа много му помагала и без нея се чувствал още по-уязвим. Нямало с кого да споделя тревогите си и затварянето в себе си и натрупания стрес довел до ескалацията в поведението му от м.октомври 2018 г.

Твърди се, че са налице предпоставките по реда на чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, като отговорността на Прокуратурата в случая произтичала от конкретните й действия - под неин надзор и указания, на ищеца било повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл.199, ал.1, т.2 във вр. с чл.198, ал.1, т.4 от НК, преквалифицирано на такова по чл.198, ал.1, т.4 от НК и такова по чл. 339, ал.1 НК, за които бил предаден на съд, а впоследствие и оправдан.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства описани в раздел „Доказателства“ на същата.

Направено е искане за събиране на гласни доказателства – показанията на четирима свидетели – трима, при режим на довеждане и един – Л. К. – в режим на призоваване, за установяване причинените на ищеца неимуществени вреди.

Направено е искане за назначаване на съдебно-психиатрична експертиза, с конкретно поставени задачи.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил писмен отговор от Прокуратурата на РБ чрез представител от страна на ОП-Пазарджик.

Становището е, че предявеният иск е допустим, но се оспорва изцяло както основанието, така и размера на претенцията.

Възразява се, че твърденията на ищеца били общи и не били подкрепени с конкретни доказателства..

Ищецът не представил доказателства за това, че е бил привлечен като обвиняем на 08.03.2018 г. по ДП № 2/2017 г. по описа на НслС, който момент изтъква като начален за търпене на вредите и който е от значение за определяне продължителността на наказателната репресия. В ИМ се сочели номера на съдебни актове, но били приложени незаверени и нечетливи копия на прокурорски и съдебни актове, както на цитираните епикризи и съдебна експертиза, което препятствало преценката за достоверност на изложените твърдения, както и преценката дали не е изтекъл 5-годишния давностен срок за предявяване на претенцията.

Изтъква се, че формулираните в ИМ негативни емоции не били породени от незаконното обвинение, а се явявали обоснован страх от наказателно преследване, когато вече веднъж си бил осъждан с присъда, предвиждаща ефективно изтърпяване на наказание лишаване от свобода.

Пояснява се по този повод, че ищецът е бил осъждан два пъти за престъпление по чл. 131, ал.1, т.1 и т.12 във вр. с чл. 130, ал.1 във вр. чл.20 ал.2, във вр.чл.63,ал.1,т.4 НК, като е освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „обществено порицание“ и по чл. 158а ал.1 във вр. с чл.63, ал.1 т.3 от НК, чл. 143, ал.1 във вр. с чл.63, ал.1, т.3 от НК и чл. 59 ал.4 във вр. с ал.1, във вр. с чл.63 ал.1 т.5 от НК като на основание чл.23 ал.1 от НК му е наложено

едно общо наказание лишаване от свобода в размер на една година и шест месеца.

Не се сочели обаче доказателства и фактически твърдения за реално претърпени морални вреди, които да са пряка непосредствена последица от повдигнатите обвинения, за които е оправдан. Възражава се, че от изложеното в ИМ било видно, че още преди да бъде привлечен като обвиняем, ищецът вече е имал здравословни проблеми, налагащи лечение на психичното му здраве. Сам сочел, че здравословните му проблеми датират от 2016 г. и че през периода от 14.01.2018 г. до 12.02.2018 г. е бил на лечение в испанска клиника, т.е. отново преди да бъде привлечен като обвиняем по ДП..

Неоснователни и недоказани били и твърденията, че незаконно повдигнатите обвинения са предизвикали стрес, безпокойство, притеснения и тежкото психично състояние, което наложило хоспитализация на ищеца в ДДБ- Пазарджик. Наред с това от изложеното в ИМ се установявало още, че ищецът е имал противоправно поведение през периода от м. март 2018г. до 2021 г., . Това обстоятелство, според ответника, недвусмислено сочело, че евентуалните здравословни проблеми на ищеца и хоспитализациите в ДПБ- Пазарджик, са били свързани именно с употребата .

Като неоснователни и недоказани се оспорват и претенциите за претърпени вреди от наложена процесуална мярка „Забрана за напускане пределите на РБ“. Наложенията мярка единствено обезпечила нормалното приключване на наказателното производство, но не е ограничавала личните контакти на ищец с неговата майка. Нищо не е пречило двамата да се срещат на територията на Р.Б. когато и където искат и да разговарят по телефон или други модерни начини за комуникация.

Възражава се, че размера на претенцията от 80 000 лв. бил прекомерен и не несъобразен с принципа на справедливост по чл.52 ЗЗД, с трайната съдебна практика по аналогични случаи (включително и тази на ЕСПЧ), както и с обществено-икономическите условия в страната.

Сочат се съображения. Цитира се и съдебна практика.

Освен това присъдата спрямо ищеца не била изцяло оправдателна, а същият бил осъден за деяние по чл.137 във вр. с чл.20 ал.2 от НК.

Към отговора се твърди,че се прилага свидетелство за съдимост ,което не е приложено).Направени са доказателствени искания – да се изиска и приложи по делото НОХД № 787/2019г. по описа на РС – Пазарджик, ведно с ВНОХД № 474/2021г. на ОС - Пазарджик и н.д. № 1097/2021 г. на ВКС.

Възражава се по приемане на приложените от ищеца писмени доказателства, тъй като същите представлявали незаверени и нечетливи документи с неясен произход.

Възражава се по искането на ищеца за допускане разпит на четирима свидетели, поради неспазване изискванията на чл. 156, ал.2 и чл.159, ал.2 от ГПК, а също и тъй като не било посочено за какви обстоятелства ще установяват и кое налага разпита четирима свидетели за едни и същи обстоятелства.

Възражава се и по искането за допускане на СПЕ.

Съобразно така изложеното съдът намира, че следва при условията на чл.140 от ГПК да пристъпи към произнасяне по всички предварителни въпроси и по допускане на доказателствата, като настоящето определение представлява и проект за доклад по делото при спазване

изискванията на чл.140, ал.3, пр.2 от ГПК във връзка с чл.146 от ГПК :

Правното основание на предявените искове е чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ - главният иск и чл.86 от ЗЗД на акцесорния. Същите са процесуално допустими като предявени от надлежна страна, при наличие на правен интерес за същата.

По доказателствените искания направени от страните:

Приема представените от ищеца заверени копия от писмени доказателства приложени към исковата молба по опис.

Анализа на изложените от страните доводи сочи, че между страните са спорни основанията и размера на вредите, както и дали същите са пряка последица от действията на Прокуратурата на РБ.

Ето защо, тези обстоятелства се нуждаят от доказване.

На основание чл.146, ал.1, т.5 ГПК съдът дава възможност на страните да упражнят правата си като предприемат съответните процесуални действия за установяване на техните твърдения и възражения при условията на чл.154 ГПК. В този смисъл ищецът ще следва да установи правопораждащите за него факти и обстоятелства - причиняването, вида и интензитета на твърдените от него за изживени неимуществени вреди. Ответната прокуратура ще следва да установи правопогасяващите факти, сочени от нея.

Наред с горното и при спазване изискванията на чл.146, ал.2 от ГПК съдът ще следва да укаже на ищеца, че е в негова тежест е да установи и размера на претърпените от него неимуществени вреди.

По искането за събиране на гласни доказателства :Съдът намира,че следва да бъдат допуснати до разпит двама свидетели за установяване на посочените в исковата молба обстоятелства в едноседмичен срок от получаване на определението,като се откаже допускането да разпит на 4 свидетели за установяване на същите обстоятелства.

По искането за СПЕ съдът ще се произнесе след изслушване на допуснатите свидетели и становището на страните в открито съдебно заседание.

Ще следва да се изиска от РС-Пазарджик посоченото от ответника НОХД № 787/2019г. по описа на РС - Пазарджик ведно с ВНОХД № 474/2021г. на ОС - Пазарджик и наказателно дело № 1097/2021 г. на ВКС. /най-вероятно са приложени по гр.д. 205/2022 г. на ПзОС/

На основание чл.146, ал.3 от ГПК съдът следва да даде възможност на страните да изложат становището си във връзка с доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия.

По изложените съображения Пазарджишкият окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверени копия на писмените доказателства, описани в раздел „Доказателства” на исковата молба.

ДОПУСКА до разпит двама свидетели за установяване на посочените в исковата молба

обстоятелства в едноседмичен срок от получаване на определението, като отказва допускането до разпит на 4 свидетели за установяване на същите обстоятелства.

ОТЛАГА произнасянето по искането за допускане изслушването на СПЕ след изслушване на допуснатите свидетели и становището на страните в открито съдебно заседание.

ДА СЕ ИЗИСКА и ПРИЛОЖИ по настоящото дело от РС-Пазарджик посоченото от ответника НОХД № 787/2019г. по описа на РС – Пазарджик, ведно с ВНОХД №474/2021 г. на ОС-Пазарджик и наказателно дело № 1097/2021 г. на ВКС. (същото е изискано и по гр.д. 205/2022 г. на ПОС)

УКАЗВА на страните, че твърденията им се нуждаят от доказване.

УКАЗВА на ОП да представи копие от свидетелство за съдимост посочено в отговора на и.м.

ДАВА възможност на страните да изложат становището си във връзка с доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 17.10.2022г. от 10,30 часа, за която дата да се призоват страните и ОП гр.Пазарджик.

Определението не подлежи на обжалване.

Преписи от същото да се връчи на страните и на Окръжна прокуратура гр.Пазарджик.

Препис от отговора на Прокуратурата да се връчи на ищеца.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____